

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Samarinenii.

O binefacere primită dela persoană pe care n'ai finut-o capabilă de aceea, totdeauna te impresionează mai mult, decât una provenită dela un om care este cunoscut de milostenia lui. Căci de regulă, oamenii fac binele și pentru ochii lumii, laudele ei ținând în vedere și nicidecum sufletul celui ajutorat.

Dau, unde sunt mai mulți de față, dar unde nu-i vede nimeni, pot întâlni mizeria cea mai mare, boala cea mai îngrozitoare, desnădejdea vecină cu moartea, ei n'au un ban, un leac, un cuvânt bun. Ei sunt ca preotul și levitul din parabolă, care au trecut pe lângă rănitul „abia viu.“

Dar aceia, care știu că Dzeu vede toate și nu-și caută răsplată lor în părțile lumii, aceia fac binele

așa cum trebuie făcut. Ei pot fi asemănați cu *Samarineanul* din parabola lui Isus.

Ei nu fac binele pentru nădejdea laudei, căci știu că nimeni nu-și va aduce aminte de ei când e vorba despre o faptă bună, ei numai *pe Isus* și *pe Nefericitul* îl au în vedere când dau ajutor. Așa ar trebui să facem binele și noi! Dar noi?

Dacă am făcut cât de mic bine cuiva, ne și îngrijim de reclamă cu mult mai mare, decât valoarea faptei noastre. Gazetele sunt pline de lauda noastră și la orice fel de întruniri se vorbește despre noi. Și apoi cum facem noi binele! De multe ori cel ajutorat se simte umilit, ba chiar pălmuit de noi, așa știm noi cu „delicateța“ noastră să-i facem bine.

Noi n'am înțeles încă nici azi că norma dată de Isus în câteva cuvinte:

„*Pasă, de fă și tu asemenea*“ — să referă la faptele noastre și la modul făptuirii.

Nu numai să fim milostivi, dar în felul Samarineanului să fim milostivi.

Criza care deja a devenit cronică, dar care din ce în ce mai mult ne doare, cu durerea bolii năvalnic-acute, izvorește și din lipsa Samarineșilor. Dacă fiecare dintre noi în cercul lui, fie acela cât de restrâns, eliberat de motive egoiste, cu intenții curate, ar făptui ca Samarineanul, multe lacrimi s'ar șterge, multe dureri s'ar alina, multe nefericiri s'ar evita și multă pace ar intra în inimile noastre neliniștite.

Dr. Irina Berinde.

S. Bambino di Aracoeli.

În secolul al XV-lea un călugăr franciscan din Ierusalim a sculptat în lemn de maslin din grădina Ghetsimani figura micului Isus, apoi a adus statuea la Roma, în biserica fraților minoriși de pe Capitoliul, numită Biserica Altarului Cerului. (Chiesa di Aracoeli.)

Intr'o noapte statura, care avea culoarea lemnului de maslin, s'a colorat fără intervenție omenească. Fața i-a devenit trandafirie, de o culoare gingașă, părul blond închis. Și după aceea multe, foarte multe minuni s'au întâmplat prin mijlocirea micii statui. Rugăciunile înainte ei a adus sănătate bolnavilor, tămăduire infirmilor, pace în căsnicii din care acee lipsea, ajutor năcăjișilor, mângăiere întristașilor, a alinat mii de suferințe.

De dovadă, că aceste toate s'au întâmplat, ne servește îmbrăcăminte statuii, care este compusă din bijuterii, din aur și din pietre scumpe. Aceste, în valoare de mai multe milioane lei, îmbracă figura micului Isus. Recunoștința persoanelor ajutate l-au împodobit pe „Santo Bambino Gesu” cu lucruri scumpe, dar mai prețioase sunt rugăciunile de mulțumită care zboară spre cer de pe buzele celor mângăiași.

Capitulul din Vatican în 2 Mai 1897 a încoronat această statuie. Este și o rugăciune către Pruncul Isus, înfășișat în biserica Aracoeli, de recitarea

căreia Papa Leo al XIII-lea din 18 Ianuarie 1894 a legat indulgență de 100 zile, aplicabilă și morșilor.

Iată rugăciunea în traducere: „Prea amabile Domn al nostru Isuse Hristoase, care ai devenit pentru noi Copil mic și ai voit să te naști într'un grajd, ca să ne eliberezi din întunecimea păcatului, ca să ne atragi spre tine și ca să ne aprinzi de sfântul a iubirea ta te adorăm ca pe Creatorul și Răscumpărătorul nostru; te recunoaștem și te vrem de Regele și Stăpânul nostru și ca tribut îți oferim toate afecțiile sărmaneii noastre inimi. Scumpe Isuse, Domnul și Dumnezeuul nostru, binevoește a primi acest prinos și ca acela să fie mai demn de grandoarea ta, iartă-ne păcatele noastre, luminează-ne, înflăcătează-ne de acel foc sacru, pe care ai venit să-l aduci în lume, ca să ne aprindă inimile noastre. Sufletul nostru să devină așa o jertfă veșnică în cinstea ta, să caute totdeauna mărirea ta mai mare aici pe pământ, ca într'o zi să se bucure în cer de nemărginita ta frumuseță. Amin.”

Părintele care ne-a arătat statueta Pruncului Isus ne-a spus, că „Bambino”-ul primește nenumărate scrisori de cerere și de mulțumită. Scrisorile sosesc și dacă cei care le scriu neștiind adresa exactă, nu scriu pe plic altceva decât: *Bambino Gesu. Roma.*

Dr. Irina Berinde

Tuturor Societăților Corale și Diriginților de Coruri din Țară.

În luna Noemvrie ziua 2 se implinesc 50 ani dela înființarea primului cor românesc în 4 voci, din comuna Seini, jud. Satu-Mare, care cor este cel mai vechiu dintre toate societățile corale din Ardeal și poate din întreaga țară, bineînțeleș dintre corurile românești.

Cu ocazia împlinirii a 50 ani de activitate a acestui cor, în ziua de 12 Noemvrie a. c. se va serba aniversarea jubileului de 50 ani.

Odată cu aceasta ocaziune, ar fi de dorit, ca să se înființeze și organizeze și Asociația Generală a Corurilor Românești din România, organizate, pe care noi românii nu o avem, pe când în țările din apus există, ba și ungerii minoritarii din țară, dela noi încă au numita „ORSZÁGOS MAGYAR DALOSSZÖVETSÉG” având ca președinte pe deputatul Inczedy Iokeman Edmund mare muzicant. Aceasta organizație a lor se ocupă în primul loc cu răspândirea și lățirea corurilor sătești minoritare, aranjează în fiecare an emulații de coruri țărănești în diferite centre, constituie și împărtește premii. Astfel corurile minoritare țărănești în ultimul timp au luat un foarte mare avânt, pe când noi nu suntem organizați în astfel de Asociație, fiecare lucrează după cum poate și

după cum îi permit împrejurările, neavând pe nimeni, cari să dea un imbold și mai mare în ceea ce privește muzica vocală și instrumentală la sate. Doar în Banatul Românesc, acolo mai există o solidaritate oarecaceva.

La acest jubileu am ruga pe toți diriginții de coruri românești ca să ia parte și a se pune bazele pentru organizarea acestei Asociații care foarte mult va putea lucra pe acest teren.

Dar și până atunci, rugăm pe toți diriginții și conducători de coruri să binevoiască cât mai urgent a ne trimite pe adresa acestei societăți o declarație — adeziune completă cu următoarele date:

1. Este de lipsă organizarea acestei societăți, la noi azi, când toate popoarele și chiar cele din răsărit au o astfel de asociație, care în fiecare an își trimit câte un absolvent de liceu, la unul din cele mai bune Conservatorii din Europa?

2. Ce îmbunătățiri se crede că ar mai putea realiza aceasta asociație pe teren muzical?

3. Numai societățile corale să fie membrii în asociație în mod colectiv, ori doar și membrii?

Aceste date rugăm cât mai urgent să binevoiască fiecare dirigințe de cor să ni le trimită, ca cu ocazia acestei serbări să putem întocmi și prezenta un memoriu, care să fie discutat în sedința de organizare a acestei o asociație.

Noi credem, că prin o astfel de asociație, am aduce un

mare folos Tării și Neamului, din mai multe puncte de vedere, și în primul loc din punct de vedere religios. apoi material-moral și Național, căci ar lua un avânt mai mare și la sate muzica și organizarea corurilor, care azi lasă mult de dorit în unele părți a Tării.

Așteptând răspunsul domnilor diriginți și conducători ai societăților corale din toate unghiurile Tării. Vă salutăm frățește.

* * *

Dând loc acestui apel, nu putem ca să nu indemnăm pe toți cei interesați, ca să ia parte la aceste solemnități mai ales ca atunci se va face și inaugurare bibliotecii cohorței de cercetași din Seini, care az numără 400 de fii de țărani, cari în legătură cu serbările corului, în aceea fi vor depune și legământul solemn.

Cum a murit Lenin. Un scriitor din apus, Percival Phillips, scrie următoarele asupra morții lui Lenin: „Acest bărbat, care peste 2000 concetățeni ai săi ruși i-a trimis cu sânge rece în moarte, a fost cuprins de o boală ce progresa lent, cărei simptome pentru el, cel atât sărbătorit, cel adorat ca un Dumnezeu, erau extrem de umilitoare. Intellectul său a început pe rând a slăbi. Aproape cam un an de zile se apăra Lenin cu încăpăținare împotriva sorții sale, însă lăncezirea înceată a facultăților sale intelectuale progresa din zi în zi. În

ultima zi a vieții sale, atotputernicul stăpân al împărăției rusești era văzut cu groază umblând pe jos în patru picioare, la moșia sa dela țară, Gorki de lângă Moscova. Asemenea unui animal se târa el pe brânci în odaia sa la anumite mobile, și chinuit de remușcări de conștiință, le cerea iertare pentru fărădelegile sale. Aceasta o făcea el în clipele lucide din ce în ce mai rare a nefericitei sale existențe.” — Iată, așa a murit atotputernicul dictator al Rusiei. A lăpădat pe Dumnezeu, dar conștiința nu a putut-o înăbuși; a disprețuit autoritatea unui Dumnezeu, și acum se târește pe brâncii înaintea unor scaune ori mese. Nefericită e soarta „celor mari” ai lumii. Ei sunt mari, numai până sunt sănătoși. Când se apropie de sfârșit, ei sunt mici de tot.

Un congres antieuharistic în America Pregătirile pentru congresul euharistic internațional decurg în plină febrilitate. Iată însă, că în același timp se dă o circulară din partea conducerii francmasoneriei americane, care cere, ca, în semn de protest contra congresului euharistic internațional, să se organizeze un mare congres francmason. Circulara își are obârșie după toată posibilitatea în Statele Unite, de unde dealtcum, pornesc la propaganda lor distrugătoare, mai ales în statele Americii de sud, o mulțime de secte, cum sunt episcopaliști, metodistii, și altele. — Lupta contra lui Hristos se dă din ce în ce mai pe față, ia din ce în ce notele caracteristice ale lui Antichrist.

In cimitir.

In cimitir, o tainică tăcere
Predomină cu faptul înserării,
Și stăpânit, de-o dulce mângâere,
Mă simt atras de leagănul uitării.

Îi văd, cum stau dormind 'n-a lor căscioare,
Atât de triste! . . . 'ngândurate par'că:
Dar crucile . . . s'atât de gânditoare! . . .
Ș'o bufniță suspină pe o creangă.

Din carpeni pe morminte rânduri, rânduri
Așează vântul frunze 'ngălbenite:
Imi place mult, ș'atât de dulce gânduri,
S'adină 'n mine-atât de fericite!

Și toate tac în cimitirul tainic,
Căci noaptea s'a lăsat peste morminte:
Un zgomot doar; e poate-un înger paznic,
Ce-alungă demoni hoți, din locuri sfinte...

Chiș Victor

Oficiul protopopesc al dist-
rictului — Sighet.

No. 670—1933.

Către Ven. oficii pa-
rohiale din district.

Prin aceste aducem la
cunoștința Ven. Cler din
acest district ca sinodul pro-
topopesc de toamnă se va
ține în ziua de 9 Noemvrie
la Sighet.

Inainte de acest termin
sunt a se inainta acestui
Oficiu elaboretele cazului de
constiință.

Preoții vor aduce cu ei
ornate și Lithurgicon. Sf.
Liturghie se va celebra la
orele 9.

Masă comună obligatoare.

Sighet, la 26 Oct. 1933.

Oficiul protopopesc.

Calendar săptămânal.

29 Octombrie — 4 Noemvrie 1933.

29. Dumineca VII d. Înălț. sf. Cruci (Ap. Gal. 2, 16 Ev. Luca 8, 41.) M. Anastasia
30. Luni M. Zenovie
31. Mărți Ap. Eustahie
1. Mercuri Cosma și Dămian
2. Joi M. Achindiu † 330
3. Vineri M. Achepsima
4. Sâmbătă C. Ioanichie † 895

29. Duminecă Ziu Nașterii M. S. Văd. Regina Maria (Te Deum)